

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/184/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716208030
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716208030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 01 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., K. XXXXX/XX, o zaplatenie 2.006,95 eur príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10Csp/12/2016-239 zo dňa 29.03.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu v časti, v ktorej proti žalovanej požadoval priznať 28 %-ný úrok ročne zo sumy 2.006,95 eur od 28.10.2016 do 12.01.2017, zo sumy 1.122,52 eur od 13.01.2017 do 27.02.2017, zo sumy 1.067,27 eur od 28.02.2017 do 28.03.2017, zo sumy 1.004,83 eur od 29.03.2017 do 03.05.2017, zo sumy 942,39 eur od 04.05.2017 do 23.05.2017, zo sumy 879,95 eur od 24.05.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 60,- eur zročných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva zročný celý dlh. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že cítiac sa byť viazaný právnym záverom vyplývajúcim z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/15/2018 zo dňa 30. januára 2018 a na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluvná podmienka o povinnosti zaplatiť sankčnú debetnú úrokovú sadzbu za nevyporiadany debetný zostatok na účte podľa bodu 23. na strane 4 všeobecných obchodných podmienok, na základe ktorej si žalobca uplatňoval časť žalovaného nároku v prejednávanej veci, už bola rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 36C/117/2013-55 zo dňa 24.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2015, určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Pritom v danej veci bol rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore medzi rovnakým žalobcom, teda obchodnou spoločnosťou Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom v Žiline a spotrebiteľkou. Žalobca svoj nárok na 28 %-ný úrok pri nepovolenom prečerpaní odvodzoval od ustanovenia bodu 3.12 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého pri zúčtovaní úrokov poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, v opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu, nepovolené prečerpanie automaticky prijaté pre prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný zaplatiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu môže banka znížiť alebo

zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Výška úrokovej sadzby vyplýva aj z priloženej vývesky úroku zaplatiť poplatok. Na základe uvedeného po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že ustanovenia o úroku za nepovolené prečerpanie sú obsahovo totožné s ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Košice II vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže už iný súd Slovenskej republiky určil zmluvnú podmienku s rovnakým obsahom, medzi rovnakým veriteľom a spotrebiteľom za neplatnú z dôvodu jej neplatnosti, má sa žalobca vo vzťahu k žalovanej zdržať uplatňovania nárokov z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, teda mal sa zdržať uplatňovania nároku na 28 % z nepovoleného prečerpania. Keďže tak žalobca neurobil, súd prvej inštancie jeho nároky na úroky, ktoré uplatňoval z dlžnej istiny po jej zosplatnení, postupne zo sumy 2.696,- eur až zo sumy 879,95 eur od 24.05.2017 do zaplataenia zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že v konaní nebola ani jedna zo strán úplne úspešná, a preto rozhodol tak, že ani jednej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Namietal, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v otázke nároku na 28 %-ný úrok, ktorý si žalobca uplatnil z titulu prekročenia prečerpania zostatku na účte. Bližšie uviedol, že samotný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte ani zmluva o povolenom prečerpaní pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na webstránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že nárok na úrok 28 % ročne z titulu nepovoleného prekročenia je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný mal možnosť kedykoľvek dlh vyrovnať a nepovolené prečerpanie tak ukončiť. Zodpovednosť za vznik dlhu nemožno prenášať na žalobcu, ktorý si plnil svoje záväzky zo zmluvného vzťahu so žalovaným, ktorý naopak svoje záväzky porušil. Za ďalšie žalobca poukázal na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Lalíka v náleze zo dňa 24. októbra 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu, zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a demonizovanie veriteľskej pozície v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry. Za ďalšie žalobca poukázal aj na závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018, v ktorom uviedol, že v dôsledku toho, že sa majiteľ dostal prečerpaním finančných prostriedkov na jeho osobnom účte do stavu mínusu, patria banke z takto poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému úroky dohodnuté zmluvne vo všeobecných obchodných podmienkach. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy o bežnom účte, ktoré má za následok nielen právo banky požadovať úroky za prečerpanie účtu, s ktorou povinnosťou počíta aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Na doplnenie a v súvislosti so zdôraznením správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 11Co/15/2018 zo dňa 30. januára 2018, v ktorom uviedol, že zmluvná podmienka s rovnakým obsahom,

na základe ktorého si žalobca v prejednávanej veci uplatňoval svoj nárok na zaplatenie 28 %-ného úroku z nezaplatenej istiny - nepovoleného prečerpania, už bola rozsudkom Okresného súdu Košice zo dňa 29. novembra 2013, č. k. 36C/117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24. marca 2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. Neobstojí argumentácia žalobcu, že v inej veci, ktorá bola predmetom preskúmania na Krajskom súde v Banskej Bystrici, súd posúdil nárok uplatňovaný žalobcom odlišne. Podľa § 305 ods. 1 CSP, súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom, ak žalobe vyhovie, vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky a znenie tejto zmluvnej podmienky výslovne uvedie alebo vo výroku určí, že obchodná praktika je nekalá. Záväznosť už vyslovenej neprijateľnej zmluvnej podmienky je daná pre všetky sudy, čo vyplýva z ustanovenia § 306 CSP, v zmysle ktorého výrok právoplatného rozsudku podľa § 305 je záväzný pre každého, a pokiaľ teda v preskúmanej veci súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval totožnosť zmluvných dojednaní, na základe ktorých si žalobca uplatňoval svoj nárok, postupoval správne, keď tento zamietol. Žalobca mal možnosť uplatniť svoj vplyv na vecnú správnosť výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v predchádzajúcom konaní na Okresnom súde Košice II a následne Krajskom súde v Košiciach, čo aj učinil, avšak neúspešne.

7. Ustanovenie § 298 ods. 1 CSP (predtým § 153 ods. 3 OSP), podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, je ustanovením procesnej povahy, ktoré v záujme ochrany spotrebiteľov (čl. 98 Charty základných práv EÚ) má vzhľadom na obsiahnutie zmluvnej podmienky vo výroku rozsudku záväznú povahu a dodávateľ na to musí v spotrebiteľských vzťahoch prihladať. Zmyslom a cieľom tohto procesného ustanovenia je dosiahnuť stav, že keď už raz sudy právoplatne rozhodli a dospeli k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky používanej príslušným dodávateľom, aby sa už dodávateľ nepokúšal opätovne o plnenie z takejto klauzuly uplatňovať ďalšie nároky.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a čl. 17 základných princípov CSP. Žalovanej ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní vznikol v súlade s § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania; odvolací súd však z obsahu spisu nezistil, že by žalovanej nejaké trovy v súvislosti s týmto konaním vznikli, resp. si žiadne neuplatnila, a preto jej nárok náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (obdobne viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)